

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Andrei Harghel,

Judecători

Iurie Diaconu, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2013, declarate de procuror și avocatul Gheorghe Avornic în numele inculpatului

Moisei Vladimir Vladimir, născut la 31 mai 1976, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Aleco Russo, 18, ap. 101, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale,

Termenul de examinare a cauzei

*în instanța de fond: 27 decembrie 2010 – 29 noiembrie 2011,
în instanța de apel: 03 februarie – 20 martie 2012,
în instanța de recurs: 29 iunie – 06 noiembrie 2012,
în instanța de apel: 11 decembrie 2012 – 27 martie 2013,
în instanța de recurs: 10 septembrie – 13 noiembrie 2013.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 noiembrie 2011, Moisei Vladimir a fost condamnat în baza art. 326 alin. (3) Cod penal la 1 ani și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începînd din 29 noiembrie 2011.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 25 ianuarie 2010, ora 10.00, inculpatul Moisei Vladimir, aflîndu-se în blocul de studii al Universității de Stat din Moldova, din str. Iablocikin, 2/1, mun. Chișinău, în discuțiile cu Leonid Cușnir a susținut că are influență asupra profesorilor și conducerea universității, care îl vor ajuta la susținerea cu succes al examenelor de promovare și lichidare a restanțelor acumulate pe parcursul anilor de studii, pentru ce a extorcat și primit de la ultimul bani în sumă de 600 euro, care potrivit cursului oficial a Băncii Naționale al RM constituie 10.587,9 lei.

Vladimir Moisei, la 17 august 2010 pe la ora 18.45 min., în timpul unei întîlniri cu Igor Cușnir și Leonid Cușnir, care s-a produs pe str. Aleco Russo, 18,

mun. Chișinău a restituit o parte din banii primiți de la ultimul în sumă de 100 euro, din motivul că nu a executat promisiunea.

Analizând în cumul probele prezentate cu cele anexate la materialele cauzei, instanța de judecată a considerat dovedită vinovăția inculpatului în primirea prin extorcarea a unei sume de bani în valoare de 600 euro de la Leonid Cușnir pentru sine și alte persoane, care au influență asupra unui funcționar în scopul soluționării pozitive a problemei ultimului la Universitatea de Stat din Moldova și a calificat acțiunile lui în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

Instanța nu a luat în considerare probele apărării, deoarece acestea au fost administrate cu scopul de a induce instanța în eroare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul este caracterizat pozitiv, fiind tras pentru prima dată la răspundere penală pentru o infracțiune ușoară, dar care prin natura sa face ca cetățenii să-și piardă credibilitatea în toate instituțiile statului, inclusiv și celor de învățământ, că inculpatul prin comportamentul său creează imaginea tinerilor juriști care recurg la soluționarea oricăror probleme, de orice ordin, evitând procedura legal prevăzută, prin plata unor sume ilegale unor terță, sau chiar unor funcționari responsabili.

Pentru ca pedeapsa să-și atingă scopul și pentru a curma interesul de soluționare a problemelor eludând procedura legală, prestabilită și pentru a cultiva simțul responsabilității tuturor cetățenilor inclusiv și celor ce recurg la astfel de metode, pentru ca inculpatul să conștientizeze pericolozitatea și gradul de responsabilitate, instanța de judecată a concluzionat că corectarea și reeducarea în spiritul respectării normelor legale a inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate.

3. Avocatul Alexandru Prisac a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că la baza sentinței au fost puse doar probele acuzării fără a fi luate în considerare probele apărării. Dacă probele acuzării au fost dezvăluite în totalitate, atunci majoritatea probelor apărării nici nu au fost enumerate, în special declarațiile martorilor Moisei Eugen și Moisei Alexandru.

Instanța de fond nu a luat în considerare că suma de 100 euro a fost restituită de către fratele inculpatului, Moisei Eugen, în timpul reținerii în flagrant. Această sumă de bani a fost restituită în legătură cu faptul că mama inculpatului, Moisei Galina, a dorit să restituie suma de bani ce a primit-o de la Polozenco Valentina la ziua ei de naștere, pe motivul conflictului apărut între Polozenco Valintina, familia Cușnir pe de o parte și Moisei Galina împreună cu inculpatul pe de altă parte. Prin urmare, restituirea sumei de 100 de euro nu constituie o circumstanță ce dovedește primirea a 600 de euro de către inculpat.

Declarațiile părții vătămate redau că toate relațiile sale cu învinuitul Moisei Vladimir pe timpul cât a avut acest proces de dialog în ceea ce privește transferul său la altă universitate erau unele cu caracter prietenos. Acest fapt este confirmat și prin depozițiile martorului și a mamei lui Cușnir Leonid - Cușnir Irina. Deci, în această situație nu a existat o amenințare în sensul obținerii banilor prin extorcare, instanța apreciind eronat faptele inculpatului.

Inculpatul nu a luat careva bani de la Cușnir Leonid pentru a soluționa probele legate de universitate.

Suma de 600 euro nu a ajuns în mîna inculpatului, dar au fost risipiți de către Curșnir Leonid. În declarațiile Irinei Cușnir aceasta menționează că Leonid Cușnir era la momentul acela în datorii. Există probabilitatea că această sumă a fost folosită pentru stingerea cărorva datorii de către Cușnir Leonid.

Din declarațiile părții vătămate, a lui Cușnir Igor și Cușnir Irina rezultă că înțelegerea familiei Cușnir cu Moisei Vladimir a fost de a obține borderoul necesar ca astfel Cușnir Leonid să poată susține examenele, aceasta deoarece nu cunoaște de la cine se ridică acest borderou și cum are loc procedura. Prin urmare, înțelegerea nu a fost în privința accesului către anumiți „factori de decizie”, din considerentul că pentru primirea borderoului nu e necesar determinarea unui funcționar de a lua o anumită decizie, hotărîre sau de a al determina să facă alte acțiuni ce urmează a fi determinante la primirea borderoului. Acest borderou prezintă doar o listă ce urmează a fi suplinită, care se acordă fără a interveni careva factori de decizie.

Martorul Nicolae Slutu, fiind lector la această universitate, a menționat că Cușnir Leonid a fost împreună cu Moisei Vladimir la dumnealui în scopul de a se interesa de procedura privind transferul la Universitatea de Studii Europene din Moldova. În interceptările convorbirilor telefonice Cușnir Leonid menționează că „eu peste tot dau bani și nu mai doresc să mai dau atîtea bani pentru restanțe”. Din discuțiile lui cu Moisei Vladimir rezulta că transferul la o altă facultate era o cale favorabilă pentru Cușnir Leonid de a scăpa situația universitară rea de la universitatea la care se afla. Toate acțiunile lui Moisei Vladimir evidențiază că acesta i-a acordat doar anumită informație în privința situației universitare a lui Cușnir Leonid și posibilității de a fi transferat la o altă universitate.

Întîlnirea organizată de Moisei Vladimir părții vătămate cu șeful de catedră Nicolae Slutu constituie doar o dovadă că acesta l-a informat real în ceea ce privește transferul la o altă Universitate și nu dorința de a fi influențați anumiți funcționari.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2012, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

A fost încetat procesul penal pornit în baza art. 326 alin. (1) Cod penal în privința lui Moisei Vladimir, conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Instanța de apel a reținut că potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale, aceasta a fost pornită la 25.05.2010, pe când Cușnir nu mai era student, adică a fost exmatriculat. Acesta s-a apropiat de Moisei provocându-l la săvârșirea unei infracțiuni ce ține de mituirea persoanelor din cadrul instituției de învățămînt, de unde a fost exmatriculat, de a fi reînmatriculat, dându-și bine seama de caracterul penal al acțiunilor sale.

Ceea ce indică la o provocare de infracțiune și prin urmare, acțiunile inculpatului nu pot fi considerate ca infracțiune.

Potrivit ordonanței și procesului verbal de ridicare, de la Cușnir Leonid a fost ridicat un CD-R, cu o oarecare înregistrare, se presupune că între Cușnir L. și Moisei VI., din data de 04.06.2010.

Această înregistrare nu poate fi considerată ca probă, deoarece a fost obținută cu încălcarea flagrantă a prevederilor legale și anume, deja la 04.06.2010 era pornită urmărirea penală, fapt ce indica la obținerea obligatorie a unei autorizații de la judecătorul de instrucție pentru efectuarea unei asemenea acțiuni de urmărire, plus la toate, nu este indicat cu ce aparataj anume s-a efectuat înregistrarea și pe ce purtător de informație, ca de altfel, nu a fost constatat cu certitudine, în modul stabilit, dacă într-adevăr Moisei Vladimir a purtat discuții la 04.06.2010 cu Cușnir Leonid, și anume la ce oră și în ce loc.

Ce ține de ordonanța și procesului verbal de ridicare de la Cușnir a CD-R-lui cu înregistrare și a stenogramei, acestea au fost întocmite în limba rusă, fără a fi traduse obligatoriu, în modul stabilit, în limba de stat, pe care o cunoaște inculpatul, prin ce s-a încălcat dreptul la apărare, mai mult că, pe tot parcursul urmăririi penale fiind întocmite acte în limba rusă, nefiind traduse, nu a asistat un translator.

Potrivit încheierii din 21.07.2010, s-a admis demersul procurorului și s-a autorizat efectuarea măsurilor operative de investigație și nume a interceptării convorbirilor cu înregistrarea de imagini, etc., astfel, acest act juridic este lovit din start de nulitate. Or nu este clar de către cine este întocmit acest act, numele, judecătorului de instrucție nu este în general indicat în partea introductivă a încheierii.

Încheierea judecătorului de instrucție din 08.06.2010, unde la fel, încheierea a fost întocmită la calculator, cu litere de tipar, iar numărul dosarului, în partea de sus a încheierii și numele judecătorului de instrucție sunt fixate cu scris de mână, ceea ce demonstrează incontestabil că, actul în cauză nu a fost întocmit personal de către judecătorul de instrucție, or care circumstanțe au împiedicat judecătorul de instrucție la culegerea textului încheierii să indice tot prin calculator numărul dosarului, precum și numele judecătorului, ca de altfel, actul a fost semnat și ștampilat, ceea ce demonstrează că, actul în cauză a fost întocmit înainte de examinarea și primirea hotărârii pe caz.

Astfel, și această încheiere este lovită de nulitate și nu poate produce efecte juridice.

Ce ține de înzestrarea cu tehnică specială a lui Cușnir Leonid și Cușnir Igor la 25.07.2010, au fost admise încălcări a legislației.

Organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu, să efectueze înregistrările doar cu concursul Serviciul de Informație și Securitate al Republicii Moldova, ceea ce nu a fost întreprins.

Procesului verbal de interceptare a înregistrării convorbirilor sunt corectări evidente la capitolul „purtător de informație”, în trei locuri sunt corectate în CD+R, corectările respective nu au fost confirmate și deci acest act nu poate fi considerat ca fiind legal.

În general nu a fost indicat locul efectuării înregistrărilor audio și video, adică locul concret unde se aflau persoanele audiate și filmate, mai mult că, nu este clar cine este pe imaginile filmate, or practic, sunt filmate părți ale corpului, în afară de față sau imaginile nu sunt clare.

Interceptarea convorbirilor a fost efectuată cu încălcări a legislației, stenograma în varianta limbii de stat, a fost tradusă de către inspectorul superior a DGCCE V.

Alexandru, fără ca acesta să fie preîntâmpinat de răspundere penală în baza art. 312 Cod penal.

Termenul urmăririi penale a fost prelungit până la 15.12.2010, însă acțiuni de urmărire penală au fost efectuate și după această dată și anume: ordonanța de refuz în satisfacerea demersului învinuitului și apărătorului acestuia din 17.12.2010, rechizitoriul a fost întocmit tocmai la 21.12.2010, adică după expirarea termenelor legale, ceea ce indică la încălcarea dreptului învinuitului la un proces echitabil.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar în care a solicitat casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a specificat că decizia instanței de apel nu este bazată pe prescripțiile legii procesual penale.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Gheorghe Avornic, în care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a menționat că hotărârile judecătorești sunt lipsite de orice suport legal.

6. Conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2012, toate recursurile au fost admise, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că încălcările la care se referă instanța de apel au o altă procedura de soluționare prealabilă, adică la urmărirea penală și care pot fi contestate în modul și termenii stabiliți de lege.

Însă, nici acțiunile de urmărire penală, nici încheierea judecătorului de instrucție prin care s-a autorizat efectuarea acestor acțiuni nu au fost contestate.

Chiar și dacă se constată asemenea încălcări (lipsa translatorului) în procesul penal, faptul că (nu este clar de către cine au fost întocmite încheierile privind autorizarea acțiunilor), deoarece nu este indicat numele judecătorului de instrucție, aceasta este un temei de aplicare a art. 385 alin. (4) Cod de procedura penală care stipulează că dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări, dar nu de încetare a procesului penal.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de partea apărării, care a invocat vinovăția inculpatului.

7. Prin decizia Curții de Chișinău din 27 martie 2013, apelul avocatului Alexandru Prisac a fost admis, casată sentința în latura pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre.

Inculpatului, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, adică în sumă de 12.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a remarcat că starea de fapt reținută în sarcina inculpatului de către prima instanță și expusă conform prevederilor legii în sentința atacată a fost

probată la judecarea cauzei integral inclusiv prin declarațiile părții vătămate Leonid Cușnir, date citirii în cadrul apelului, conform cărora inculpatul la prima întâlnire s-a prezentat ca profesor la facultatea de drept și i-a cerut matricola pentru a identifica modalitatea de rezolvare a problemei. A doua zi s-au întâlnit din nou și acesta i-a spus că pentru rezolvarea situației create este necesar suma de 600 euro, astfel a transmis ultimului banii solicitați și a plecat în deplasare în Federația Rusă. La revenire, a apelat inculpatul, care i-a spus că rezolvarea problemei este în derulare, promisiuni cu care a fost amânat până în luna aprilie 2010. În continuare pătimitul Leonid Cușnir a susținut că, la una din întâlnirile cu inculpatul Vladimir Moisei, acesta a mai pretins încă o sumă de 600 euro. Fapt ce l-a determinat să renunțe la ajutorul acestuia și a insistat restituirea și a sumei deja transmise în luna ianuarie 2010.

Acțiunile ulterioare au fost executate sub supravegherea organului de urmărire penală. Astfel, la întâlnirile cu inculpatul unele discuții le-a înregistrat din proprie inițiativă, altele sub controlul organului de urmărire penală. La unele din întâlniri au fost aplicate și mijloacele de înregistrare video și audio.

Potrivit procesului-verbal a interceptării convorbirilor dintre Leonid, Igor Cușnir cu Vladimir Moisei din 04 iunie 2010, inculpatul a spus că pînă la sfîrșitul lunii el va întoarce 100 euro, mai mult nu poate.

Conform stenogramei convorbirilor efectuate între Moisei Vladimir și Igor cu Leonid Cușnir la 25.07.2010, ei au discutat posibila reînmatriculare a ultimului la facultatea de drept a Universității de Stat din Moldova.

Stenograma convorbirilor întreținute între Vladimir Moisei și Igor Cușnir din 27.07.2010, denotă că la insistențele lui Igor Cușnir inculpatul a promis că va restitui banii, însă parțial deoarece i-a dat profesorilor care i-a pus examen promovat lui Leonid Cușnir și a continuat să promită rezolvarea reînmatriculării ultimului la Universitatea de Stat.

Potrivit stenogramei convorbirilor care au avut loc la 17.08.2010 între cet. Moisei Vladimir și Igor Cușnir, inculpatul recunoaște despre suma de bani și anunță că va restitui doar 100 euro, din buzunarul propriu.

Instanța a remarcat că nu sunt relevante și urmează a fi respinse ca nefondate motivele apelului despre nevinovăția inculpatului, fiindcă declarațiile părții vătămate Cușnir Leonid despre transmiterea sumei de 600 euro inculpatului în scopul de a soluționa problemele privind susținerea cu succes a examenelor de promovare și lichidare a restanțelor acumulate pe parcursul anilor de studii se confirmă prin probele cercetate și verificate la judecarea cauzei ce sunt utile, coroborează între ele și în ansamblul confirmă vinovăția inculpatului, în sentință se regăsește și aprecierea instanței de fond dată declarațiilor martorilor Moisei Eugeniu, Moisei Alexandru, asupra cărora instanța de fond conchide că sunt identice cu declarațiile inculpatului, dar totodată acestea confirmă implicarea lui Moisei V. în soluționarea problemei apărute la partea vătămată cu restanțele la examene.

Totodată, prima instanță, contrar prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, nu a motivat în sentință necesitatea aplicării anume a pedepsei cu închisoare în situația în care legea penală incriminată inculpatului prevede și pedeapsa cu amendă.

Ansamblul circumstanțelor stabilite, datele despre persoana inculpatului demonstrează evident netemeinicia și iraționalitatea aplicării pedepsei cu închisoare inculpatului.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a indicat că instanța de apel n-a luat în considerare că inculpatul prin comiterea infracțiunii de trafic de influență i-a adus părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 10.587 lei și 8 bani, fiindu-i restituit ultimului doar sumă de 100 euro și i-a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de 12.000 lei. Această măsură de pedeapsă, practic fiind echivalentă cu suma prejudiciului cauzat lui Cușnir.

Astfel, instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod.

Conform materialelor cauzei penale inculpatul nu are un loc permanent de muncă, nu a recunoscut vina, respectiv nu a conștientizat fapta comisă precum și consecințele grave ale acesteia, nu a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, a comis o infracțiune mai puțin gravă, a avut și are o atitudine indiferentă față de urmările rezultate din infracțiune, iar pedeapsa stabilită este una prea blândă în raport cu faptele prejudiciabile comise.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

8.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Gheorghe Avornic, în care solicită casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea uni noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că au rămas fără nici o apreciere argumentele părții apărării, formulate atât în cererea de apel, cât și în cererea de recurs împotriva deciziei din 20.03.2012, legate de modul de stabilire a faptului infracțiunii de trafic de influență, modului de documentare a unei asemenea infracțiuni de către organul de urmărire penală, existența unei provocări din partea părții vătămate, faptului că partea vătămată, în perioada menționată în ordonanța de pornire a urmăririi penale a efectuat stagiul de practică la organul de urmărire penală al fostului CCCEC al RM și a acționat la insistența și la îndrumarea respectivului organ de stat, instanța de apel în nici un mod nu a justificat credibilitatea declarațiilor lui Cușnir Leonid, atât timp, cât acesta este dat în căutare generală de organele de resort din RM, dînsul, fiind fugar de pe teritoriul RM.

Organul de urmărire penală a ales să documenteze restituirea a 100 euro din tranșa de 600 euro, dată, chipurile, lui Moisei Vladimir, în luna ianuarie 2010, fapt care în viziunea apărării reprezintă o modalitate intrusă de a investiga asemenea infracțiuni.

Instanțele de fond și apel, au admis în calitate de mijloace de probă dovezi care nu puteau fi reținute la dosar.

Instanța de apel și cea de fond, au și admis o eroare gravă de fapt, deoarece, partea acuzării nu a demonstrat lipsa unei provocări din partea lui Cușnir Leonid.

Nici unul din martori, nu a confirmat că a văzut personal, pretinsa transmitere a primei sume de 600 euro, în luna ianuarie 2010 de către victimă recurentului.

Tot dosarul penal, în realitate, se bazează pe faptul documentării pretinsei restituiri a sumei de 100 euro din data de 17.08.2010 când a și fost reținut recurentul.

Din înregistrarea video din data de 17.08.2010, se vede clar că această sută de euro, se transmite victimei de către fratele lui Moisei Vladimir.

Aceasta încă odată denotă absurditatea învinuirii formulate în adresa lui Moisei Vladimir, devreme ce banii nu au fost marcați corespunzător, iar transmiterea lor s-a făcut de o altă persoană, ca pînă la urmă să fim în prezența unui caz banal de întoarcere a cadoului lui Polozenco Valentina, făcut lui Moisei Galina.

Totodată, în nici una din convorbirile recurentului, avute cu Cușnir Igor și Cușnir Leonid (din zilele de 04.06.2010, din 26.07.2010. din 27.07.2010. din 17.08.2010), nu rezultă că primul a primit o sumă de bani de la aceștea din urmă, în scopurile, indicate de victimă în plîngerea sa.

Instanțele de judecată au conchis în lipsă de probe că Moisei Vladimir a comis infracțiunea dată.

Și mai grav este faptul că instanțele judecătorești ierarhic inferioare, atunci cînd au apreciat probele acuzării, au recurs doar la analiza unor frînturi din convorbirile dintre Moisei Vladimir și Cușnir Leonid, Cușnir Igor, fără a le raporta la tot conținutul; au dat o credibilitate mai mare declarațiilor lui Cușnir Irina și Polozenco Valentina în raport cu cele ale lui Moisei Galina și Moisei Alexandru, deși nimeni din aceștea, obiectiv nu au văzut presupusul moment de transmitere a banilor lui Moisei Vladimir, iar în instanța de apel, aceste declarații nici nu au fost citite contrar la ceea ce se spune în decizia din 27.03.2013.

În prezenta cauză penală, există situația din care rezultă că cet. Cușnir Leonid, sub îndrumarea OUP al fostului CCCEC al RM, a provocat pretinsa comitere a infracțiunii de trafic de influență.

Drept indici ai existenței unei provocări, servesc și următoarele argumente suplimentare:

- Cușnir Leonid în această perioadă de timp (vara anului 2010), a efectuat un stagiul de practică la OUP al fostului CCCEC al RM;

- Conducătorului practicii sale, a fost ofițerul de urmărire penală, Cuciuc Anatolie, care a și pornit cauza penală;

- La dosar, în volumul I, sunt anexate descifrările apelurilor telefonice de la numărul de telefon a lui Cușnir Leonid către 2 numere de telefon, care aparțin lui Moisei Vladimir. Din acestea, rezultă că victima, în permanență și cu o insistență deosebită suna pe numerele de telefon ale recurentului și ale mamei sale, Moisei Galina;

- În descifrările înregistrărilor audio, pretinse a fi din 04 iunie 2010, din 26 iulie 2010 și din 17 august 2010, se observă cum Cușnir Igor, tatăl victimei, insistă cu o intensitate sporită ca recurentul să recunoască că a primit suma de 600 de euro de la fiul său Cușnir Leonid.

Inițierea cauzei penale, a fost viciată, pentru că a lipsit un veritabil act de sesizare a organului de urmărire penală.

Pe de altă parte, înregistrarea din 04 iunie 2010, nicidecum nu poate fi admisă ca probă, pentru că a fost făcută fără a se respecta procedura stabilită de Codul de procedură penală.

Ori la această dată deja era pornită urmărirea penală, ceea ce înseamnă că înregistrarea trebuia făcută cu autorizarea judecătorului de instrucție.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427. alin. (1) pct. 6) și 8) din Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, conform art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Instanța de recurs, se pronunță doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Sub acest aspect se reține că, în recursurile ordinare au fost invocate în drept de procuror și avocatul Gheorghe Avornic temeiurile pentru recurs stipulate în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde (pct. 8. și 8.1 din decizie).

Totodată, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul avocatului, or procurorul nici nu a declarat apel în cauza dată, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care sunt erorile de drept concrete și esența faptului că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens.

Astfel, aceste recursuri nu întrunesc condițiile legale de conținut în partea nominalizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale procurorului și avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

Se atestă, însă, că argumentele specificate în recursul avocatului Gheorghe Avornic, reproduse în pct. **8.1.** din prezenta decizie, nu au fost invocate și în apel (*pct. 3 și 8.1 din decizie*).

În aspectul vizat rezultă că acest recurs nu are suport legal, adică este vădit neîntemeiate, în raport cu motivele invocate.

În al treilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se reține că, împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței instanței de fond și deciziei instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. **2. și 7.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că ambele instanțe au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale lui, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Pedeapsa a fost individualizată și aplicată inculpatului de către instanța de apel în limitele prevederilor legale.

Pe lângă aceasta, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **8. și 8.1.** din prezenta decizie, recursurile ordinare sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de judecată au estimat circumstanțele cauzei.

În acest sens este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel doar privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propun avocatul și procurorul, este o competență legală a acestei instanțe care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Prin urmare, instanțele de fond și de apel, în raport cu motivele invocate în recursul ordinar, nu au comis erori de drept și de fapt, decizia instanței de apel

conține motive clare și legale pe care se întemeiază, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, iar recursurile ordinare sunt și vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursurilor înaintate în cazul în care se constată că acestea nu îndeplinesc condițiile legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, odată ce recursurile de pe rol nu îndeplinesc condițiile legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procuror și de avocatul Gheorghe Avornic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2013, în cauza penală în privința inculpatului Moisei Vladimir Vladimir, deoarece nu îndeplinesc condițiile legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 11 decembrie 2013.

Președinte

Andrei Harghel

Judecători

Iurie Diaconu

Nicolae Gordilă

